

Pregària

Senyor. Jo vull morir. Estic cansat de viure.

No trobo enlloc una ombra de repós.

Deixeu que el meu esperit navegui lliure
lluny de la terra i lluny del cos.

Que voti vers el regne de puresa
entorn dels àngels i de Vós.

No vull viure en un món que és tot malesa
on cada home es un tigre i és un ós.

Per tot regna l'enveja, l'odi, l'ira,
i es fan guerra germans contra germans,
i amb goig i orgull el vencedor encara es mira
la sang com regalima de ses mans.

La farsa, la luxúria, la mentida,
viu en cada hom vestida d'oripells;
la faç que sembla un àngel, té l'ànima envilida
i la més blanca rosa amaga fins dardells.

No no Senyor, deixeu que vingui al costat vostre
ací tinc por de perdre la glòria que heu promés,
qué hi fa que resti sempre a flor de llavi el Pare-
(nostre;

l'onada de maldat tot ho envaeix.

I jo, Senyor, la mort em fa païra
si va cap a l'etern sutxada de pecat,
i avui que encara tinc l'ànima pura
allibereu-me el dubte que sigui condemnat.

I és per això, Senyor, que jo us demano humil i
(amb insistència
que satisfieu el meu suprem anhel;
fèu que sigui avui mateix el terme humà de ma
(existència
i que es renovi en la beatitut del cel.

X. X. X.

BULLICIO

Música del tango "Silencio"

I

¡Bullicio en la noche!... Salté de la cama!...
No hay nadie que duerme, con tanta jarana!
Un palo a la mano, una mujer grita
pegando a su esposo con toda la fuerza
porque son las doce y llega borracho.
Se casó muy joven, porque el era un santo
y era un hombre guapo y buen trabajador
que nadie creyera que un vez casado
se echara al vicio de tales maneras.
¡Antes era un santo y ahora un borracho!

I I

¡Bullicio en la noche!... Salté de la cama!...
No hay nadie que duerme con tanta jarana!
Se oye un gemido... ¡Un hombre que cae!
Y al grito de pillot la esposa le pega
y deja al esposo todo lastimado.
Acude el sereno... Acude mas gente...
Unos con camisa y otros con pijama
y a la mujercita, de genio tan raro,
se la llevan presa, el palo en la mano
con el que ha matado a su pobre esposo.

I I I

¡Bullicio en la noche!... ¡Renace la calma!...
La gente se duerme... soñando y roncando!...
Dos hombres se llevan al pobre marido
y a la mujer meten dentro, la carcel...
¡Silencio en la noche!, ¡Silencio en las almas!

MON MILDA

Fabrica de
Anissats
Licors i
Aixarops

Anton Gualba
AR G E N T O N A

Despatx Central
Santa Teresa, 30
Telèfon n. 64

MATARÓ